

TIKĖJIMO KELIAS

The Faith Way
طريق الإيمان

Lietuvos musulmonų Jaunimo Bendrija

Lietuvos musulmonų jaunimo bendrija

TIKĖJIMO KELIAS

Vardan ALLAH Maloningojo Gailestingojo

Šlovė ir garbė Visagaliui ALLAH pasaulių Valdovui. Jis Vienintelis mūsų Viešpats, šios Visatos Kūrėjas. Sukūrė žmones ir pasiuntė jiems Savo pranašus, kad jie perduotų žmonijai Jo įsakymus ir nurodytą tiesos kelią. Sustiprino šiuos pranašus, apdovanojęs juos stebuklų galia, kaip įrodymais, kad neliktų abejonių. Užbaigė Pranašų misijas paskutinio pranašo Muhammado (T.J.R.) misija, po kurio nebus daugiau Pranašų. Apreiškė jam Šv.Koraną-vadovavimąsi žmonijai, didžiausią stebuklą, kuris išliks iki Teismo Dienos. Tebūnie ramybė ir ALLAH palaima visiems Jo pranašams.

Mieli broliai ir sesės, ši knygelė parašyta pasirėmus vieno šiuolaikiško Islamo mokslininko knygos pagalba.

Šiandieniniame gyvenime mes matome aklą žmonių tikėjimą, neparemtą žiniomis, mokslu, įrodymais ir faktais, logika bei apmąstymais. Dėl aklo tikėjimo ir žmonių neišprusimo religijos moksle, atsiranda skirtingų religinių sektų, įvairių žmonių grupių, kurios, pasinaudojusios žmonių tamsumu religijos moksle, įtraukia juos į savo melagingą veiklą.

Pažvelkime aplinkui ir susimąstykime: šiais laikais žmonės vis dar garbina negyvus stabus, kuriuos patys sukūrė, žmonės garbina žmones, gyvi mirusius ar gyvi gyvus. Pats iškrypėliausias šių dienų tendencijos pavyzdys yra tai, jog kai kurie mirtingi žmonės skelbia save dievais arba Dievo pranašais, bando užimti vietą tarp

Kūrėjo ir žmonių. Jie naudoja pačius purviniausius būdus, kad žmonės patikėtų jais.

Islamo mokslas nustatė, kad tikėjimas Visagaliu Absoliučiu, Kūrėju, privalo būti paremtas mokslinėmis žiniomis, tyrimais ir bandymais, palyginimų būdu, logika ir apmąstymais. Tikėjimas Dievu privalo būti tvirtu, jis negali bijoti jokio tyrimo ar išbandymo.

Visa ši knygelė parašyta remiantis viena iš žinomo, dabartinio Islamo mokslininko iš Jemeno Abdul Madžid Al-Zindani knygele <Tikėjimo kelias> (TARIKUL AL-IMAN)

Taip pat mes pasinaudojome kai kurių kitų mokslininkų nuomonėmis ir knygomis, jų tarpe Maududi.

Prašome Visagalio Dievo, kad Jis atleistų mums už mūsų nuodėmes, nukreiptų visus mus į tiesos ir mokslo kelią!

Tikėjimo ALLAH svarbumas

Kas atgabeno jus į šį pasaulį?

Mąstantis žmogau! Ką jūs pagalvotumėt apie žmogų, kuris ne savo noru atsirado nepažįstamame, keistame mieste ar dykumoje? Jis ne savo noru buvo atgabentas tenai. Suprantama ir aišku, kad kažkas jį atgabeno tenai. Be to, šį žmogų aplankė to asmens, kuris jį atvežė čionai, pasiuntiniai, kad nukreiptų šį žmogų teisingu keliu; tas asmuo pyko ant to žmogaus, nes pastarasis nedėjo jokių pastangų, kad artimiau susipažintų su tais pasiuntiniais, kurie gali apsaugoti jį nuo paklydimo ir išvesti į teisingą kelią. Vietoj to, šis žmogus kariauja su

jais, pastarieji turi atlaikyti jo puolimą, jis keikia juos, nes jie bando globoti jį.

Mąstantis žmogus neabejotinai pasakytų, kad pirmoji šio pasimetusio žmogaus pareiga yra sužinoti, kas jį atgabeno į šį nepažįstamą pasaulį, privalo išsiaiškinti priežastį, dėl ko jis čia. Jeigu šie pasiuntiniai tvirtina esą siųsti asmens, kad nurodytų jam kelią, jis privalo patikrinti jų ištikimybę tiesai. Jeigu jis įsitikino jų nuoširdumu, jis privalo su pagarba klausyti jų ir pasekti jais.

Kalbant apie tą žmogų, kuris nesirūpina savimi ir nesistengia sužinoti, kas jį čia atgabeno, nesidomi Pranašais, kurie buvo siųsti Dievo, be abejonės, jis liks kvailioje padėtyje ir nežinioje.

Jei mąstantis žmogus pamąstytų apie savo gyvenimą šiame pasaulyje kai jis buvo blankia dulke, o paskui tapo žmogumi:

Šv.Koranas 30:20

<Iš jo (ALLAH) ženklų yra tai, kad Jis sukūrė jus iš dulkės, paskui jūs tapote žmonėmis pasklisdami (šioje žemėje).>

Koks didelis skirtumas egzistuoja tarp blankaus žemės dulkės pasaulio, kuris negirdi, nemato, negalvoja, nejuda, neturi jokių gyvybės savybių; paskui pasikeičia į žmogišką būtybę, pripildytą gyvybės. Jei mąstantis žmogus pagalvotų apie persikėlimo istoriją iš blankios žemės dulkės pasaulio į žmogaus egzistencijos pasaulį, jei jis pamatytų, kaip žemės dulkė tampa spermos lašeliu, paskui tas lašelis tampa kraujo krešuliu, mėsos gabaliuku, įgyja kaulus, kaip siela prasiskverbia į žmogaus embrioną ir kai pasirodo kūdikis, po to šis kūdikis pasiekia brandų amžių.

Jei žmogus apmąstytų visa tai, jis suprastų ir nuspręstų, kad jis neturi šiuose dalykuose jokio pasirinkimo. Žmogus privalo susipažinti su Tuo, Kuris visa tai valdo. Valdo šio gyvenimo ir egzistencijos reikalus. Jis-Tas, Kuris atgabeno žmoniją, sukūręs ją, į šį pasaulį, neklausdamas žmonijos leidimo, nuomonės ar pasirinkimo.

Šv.Koranas 82:6-8

<O žmogau, kas priverčia tave nosisukti nuo tavo Viešpaties Garbingojo? Kuris sukūrė tave ir suformavo bei išmatavo. Sukūrė tave Jam reikiamu pavidalu.>

Tai kas gi žmogau, kas tave verčia nosisukti nuo tavo Viešpaties, Kuris sukūrė tave, suteikė tau formą? Ar tu galvoji, kad atėjai iš <nieko>? Ar tau <niekas>, kas neegzistuoja, suteikė tau formą? Ar tu žinai, kad <niekas> negali nieko sukurti ir tu pats nesukūrei nei vienos, net mažiausios, savo kūno dalelės?

Šv.Koranas 52:35

<Ar jie iš nieko sukurti? Ar patys sukūrė viską?>

Tai reiškia, kad visa tavo egzistencija, tavo gyvenimas ir sukūrimas priklauso Dievui. Jis suformavo tave, suteikė tau formą, todėl tau reikia susipažinti su Juo, Kurio rankose tavo gyvenimas. Mąstantis žmogau, tavo pareiga-susipažinti su Kūrėju.

Kieno nuosavybėje mes esame?

Mūsų rankos, kuriomis mes dirbame, kojos, kuriomis vaikštome, šis liežuvis, dantys, šios smegenys, kuriomis galvojame, ir viskas, kuo naudodamiesi gauname iš savo kūnų naudos mūsų gyvenime: kieno tai nuosavybė?

Tiksliau pasakius, kieno jūs nuosavybė?

Kieno mes visi esame nuosavybėje?

Nuosavybės supratimas išreiškiamas šiais žodžiais: kai savininkas naudojasi tuo, kas jam priklauso, tokiu būdu, kaip jis galvoja esant teisingiausiam.

Mąstantis žmogau! Ar tu išsirinkai atėjimą į šį pasaulį? Ar tu išsirinkai motiną ir tėvą? Ar pasirinkai naciją ir šalį, kurioje gyveni? Ar tu išsirinkai amžių, kuriame gimei ir gyveni? Ar išsirinkai sau formą, fizinį sudėjimą, ar išsirinkai protinius sugebėjimus? Ar pasirinkai sau senatvę ir silpnumą po tam tikro laiko, kai buvai jaunu ir stipriu? Ar išsirinkai sau lytį, vyrišką ar moterišką? Ar pasirinkai sau neišmanymą, ar žinojimą? Ar ligą, ar sveikumą? Ar mirtį, ar gyvenimą?

Šv.Koranas 30:54

<(Kūrėjas) Kuris jus silpnais sukūrė (vaikystėje), po silpnumo duoda jums jėgos (užaugus), tačiau po stiprumo vėl duoda jums silpnumą, taip pražilsta jūsų galvos. Jis kuria viską, ką nori. Jis-žinantis ir visagalis.>

Tai yra pagrindiniai aspektai tavo gyvenime, fundamentas, o tu nesi jų savininkas, nes tu neturi šiuose aspektuose pasirinkimo, negali nė vieno iš šių aspektų pasirinkti.

Ar tu turi kokį nors pasirinkimą, kai kalba eina apie tavo vaikus, gimines, tavo tautiečius, ar tavo šalį, miestą?

Ar tavo tėvai ir giminės, tautiečiai turi kokį nors pasirinkimą tuose dalykuose, kuriuos Kūrėjas nustatė kitiems, tau ir visai žmonijai, amžių kaitoje, praėjusiame laike ir ateityje?

Todėl tu ir aš esame nuosavybės, ir visos tautos, valdovai yra Vienintelio Kūrėjo nuosavybėje, Jis sukūrė

juos šiame pasaulyje, kiekvieną iš jų apdovanojo savitomis charakteristikomis.

Mąstantis žmogau! Pažiūrėk į save, pažvelk aplinkui, ar tu sukūrei nors vieną žmogaus dalelytę ar ląstelę? Ar žmonės sukūrė nors vieną tavo dalelytę ar kurio nors kito?

Šv.Koranas 7:194

<Iš tiesų, visi tie, kuriuos jūs kviečiate be Dievo, tokie patys Jo vergai kaip ir jūs. Jūs pakvieskite juos ir tegu jie atsako jums, jei jūs sakote tiesą.>

Šv.Koranas 22-73

<O žmonės! Pateikiamas (jums) čia pavyzdys, išklauskite jo. Iš tiesų, tos dievybės, kurias jūs garbinate be ALLAH, negali sukurti net musės, net ir jei visi susirinktų tam, o jeigu musė iš jų pavogtų ką nors, jie nesugebės pavogto paimti iš jos...>

Dabar pagalvok, mąstantis žmogau, kas atsitiks tavo nuomone, jeigu asmuo, praeidamas pro užėigą ar fabriką, ministeriją, kurios savininkas išėjo minutei, šis nepažįstamas praeivis savavališkai įėjęs tenai, be savininko leidimo, pradės viską pertvarkinėti kas yra viduje?

Iš tikrųjų, kiekvienas mąstantis žmogus pareikštų, jog toks asmuo išprotėjo, kadangi jis naudoja savininko nuosavybę be jo leidimo.

Dabar paklauskit savęs, ar jūs neišprotėjote, kai naudojātės kažkieno tai nuosavybe be savininko leidimo?

Jeigu mąstantis žmogus pažvelgtų į save, jis suprastų, kad jis nėra nė vienos savo kūno dalies savininku. Jis negali naudotis šia nuosavybe, kol nesužinos Šeiminko, kol negaus Jo nurodymų ir vadovavimosi.

Šv.Koranas 7-54
<Jūsų Viešpats, iš tiesų, yra ALLAH, Kuris
sukūrė dangų ir žemę...>

Dėl ko mes esame sukurti?

Jeigu visi pasaulio daktarai sustotų į vieną eilę ir mes paklaustumėm jų:

-Dėl kokios priežasties sukurtos žmogaus akys?

Jie visi vieningai pateiktų jums vieną ir tą patį atsakymą. Jei jūs jų paklaustumėte apie burną, dantis, ausis, nosį, rankas, kojas, širdį, plaučius, ar apie venas, ar apie kokią nors kūno ląstelę, dėl ko jie sukurti, dėl kokios priežasties, kokias funkcijas atlieka? Visi daktarai jums atsakytų į šį klausimą vieningai ir vienareikšmiškai.

Jei jūs paprašytumėt jų paaiškinti apie tai smulkiau, jie jums atsakytų:

-Norint paaiškinti žmogaus kūno sudėtingumą, reikia žinoti daugelį dalykų ir skirti šiam reikalui nemažai laiko.

Jei jūs paklaustumėt jų, kodėl ir kaip susijusios viena ar kita kūno dalis su visu kūnu, jie vieningai atsakytų:

-Plaučiai skirti tam, kad kraujas gautų deguonies, kojos skirtos tam, kad žmogus vaikščiotų ir t.t.

Kiekviena kūno dalis nuostabiai rūpinasi visu kūnu, jos visos papildo viena kitą. Jei nebūtų nors vienos dalies, kūnas būtų nepilnas.

Kiekviena dalis sukurta dėl kažkokios priežasties. Visi tavo organai puikiai tarnauja tau ir nėra abejonių-pats žmogus buvo sukurtas dėl kažkokios priežasties.

Mąstantis žmogau, ar tu žinai, kodėl tu buvai sukurtas? Dėl ko visa žmonijos rasė buvo sukurta? Jeigu tu nežinai, dėl ko tu buvai sukurtas, tada tu esi menkesnis už popieriaus lapą. Juk popierius buvo sukurtas tikslui, kad rašyti ant jo. Tai nejaugi, tavo nuomone, tu buvai sukurtas be jokios priežasties? Pagalvok, kokioje padėtyje tu gyveni, jeigu nežinai, dėl ko tu esi sukurtas.

Asmuo, kuris nežino tikslo tų dalykų, kurie jį supa, toks asmuo yra aklavietėje.

Jeigu asmuo nežino priežasties, tikslo pasiūtų rūbų, kuriuos jis dėvi, jis dar didesnėje aklavietėje. Labiausiai vertas pasigailėjimo asmuo yra tas, kuris visiškai nežino savęs, nežino savo gyvenimo tikslo!

Jo gyvenimas baigiasi šioje planetoje, o jis nežino, dėl ko jis gyveno ir kodėl mirs, kas paskui-jis nežino.

Jo nuomone, jo gyvenimas nėra nieko vertas, kadangi jis galvoja, kad jo gyvenime nėra jokio tikslo! Jis net galvoja, kad visoje žmonių, tautų gausybėje nėra tikslo!

Toks jų gyvenimas, kaip sako poetas:

Aš atėjau nežinau iš kur, bet atėjau.

Aš pamačiau kelią prieš save, taigi ėjau juo.

Kaip aš atėjau? Kaip aš pamačiau kelią?

Aš nežinau, o kodėl aš nežinau, aš nežinau...

Kaip parašė žurnale viena paauglė:

Kas tu? Aš nežinau

Iš kur tu? Nežinau

Kodėl tu? Nežinau

Gimiau, atsiradau.

Pasauly šiam nepritapau
Nesupratau, kas aš.
Iš kur? Kodėl?
Paklydau. Susimaišiau...

"Psichologija Tau" '98 Nr.5

Jeigu pasiklydę žmonės nežino savo egzistencijos tikslo, tai musulmonas privalo žinoti tikslą, kam jį Kūrėjas sukūrė, iš kur žmogus atėjo ir kur eina.

Jeigu žmogus nežino jog sukurto kūrinio tikslas surištas su pačiu kūrėju, tad belieka sužinoti Jį ir gauti iš jo instrukcijas.

Žmogus niekada nesužinos savo sukūrimo tikslo, kol nesužinos Kūrėjo instrukcijų.

Mieli skaitytojai, vienas iš Amerikos mokslininkų, A.Cressy Morrison, vienu metu buvo Niujorko Mokslų Akademijos vadovu ir parašė knygą, kurią pavadino <Žmogus nepaliktas vienišu>. Savo knygoje autorius pateikia šimtus faktų, jog žmogus ir Visata yra sukurti dėl tam tikros priežasties, kiekviena egzistuojanti ląstelė atlieka jai skirtą pareigą, su tam tikru tikslu.

Iš tiesų, mes privalome surasti Kūrėją ir tikslą, kam Jis mus sukūrė, dėl ko mes čia.

Ar mes pasimetę?

Jei mes pažiūrėtume įžvalgiai į žmonių gyvenimus ir pamąstytume, tai pamatytume, kad dauguma žmonių yra pasimetę.

Žmogaus žvilgsnis pasimetęs, kiekvieno asmens gyvenimo kelias yra skirtingas, dvejoja jų protai, migloti

jausmai, jų įrodymai yra daiktai, pas juos daug fantazijų ir iliuzijų.

Toks šiandien yra daugumos žmonių gyvenimas.

Gyvenimas konflikte, kadangi vienas su kitu susiduria skirtingi požiūriai. Tokioje pačioje padėtyje atsidūrė ir partijos, grupės, giminės. Mes netgi matome konfliktą ir grumtynes tarp skirtingų tos pačios grupės sparnų. Jų gyvenimas-tai bereikalingas laiko leidimas.

Kur gi yra šio konflikto paslaptis?

Jeigu mes gerai pamąstytume, suprastume, kad šių skirtumų priežastis slypi fakte, kad žmonės yra skirtingi savo principuose ir nuomonėse. Skirtingi žmonių charakteriai, išsilavinimai, supratimai, interesai. Kiekvienas laikosi savo.

Jeigu žmonių nuomonės vyrauja visose srityse, vadinasi, neįmanoma vienybė, nebent jų nuomonės susivienytų, bet neįmanoma, kad jų nuomonės susivienytų, nebent jų žinios, interesai, supratimas būtų vienodi.

Tačiau tai yra neįmanoma ir neišvengiama, nes visados egzistuoja skirtumai.

Neįmanoma vienybė tarp visų žmonių.

Šv.Koranas (11-118:119)

<Ir jei tavo Viešpats panorėtų, Jis padarytų visus žmones viena tauta, o jie tęsia ginčus>

Taigi, koks sprendimas?

Vienintelis kelias žmogui yra sužinoti savo Kūrėją, Kurio žinojimas aprėpia viską, Kuris valdo viską puikiausiu būdu, Jam priskiriami didingi vardai. Jis Išmintingas, Didis, nuo Jo žinojimo negali pasislėpti nė vienas. Jis Gailestingas, prieš Jį stovi vienoda žmonija, visi jie yra tik Jo kūriniai.

Dievas Šv.Korane pasakė:

-Nė viena siela nebus atsakinga už kitos sielos nuodėmes. (39:7)

Jeigu žmonija atpažintų savo Kūrėją, surastų Jo nurodymus, jie paliktų nuošalėje visus skirtumus, pradėtų saugoti save nuo blogų darbų ir pasekmių, stengtųsi gyventi kaip Dievo tarnai.

Vienybė sutvirtinta savanorišku pasižadėjimu, sutarimu su žmonių Kūrėju ir vadovavimusi Jo įsakymais.

Šv.Koranas (16:64)

<Mes atsiuntėme (apreiškėme) tau (Muhammada) Knygą (Šv.Koraną) tik tam, kad tu išaiškintum jiems tai, dėl ko jie tarpusavyje ginčijosi, kad ji (Knyga-Šv.Koranas) taptų vadovu ir malone tikintiems.>

Visos žmogaus skirtumų priežastys nepradings iki tol, kol jis neatpažins savo Kūrėjo. Pirma pareiga ir būtinybė yra susipažinti su Juo.

Jeigu mes pamąstytume apie paslaptį, dėl ko sukurti žmoguje baimės ir nežinomybės jausmai, kas su žmogumi atsitiks ateityje po jo mirties.

Pamąstykime apie tvarkos pažeidimų visuomenėje paslaptį, šie pažeidimai prasiskverbia į netikinčių gyvenimą, mes atrasime faktą, dėl ko jie gyvena šiame pasaulyje. Netikintis nori patenkinti savo troškimus ir jam nesvarbu artimas. Jis nežino Kūrėjo, nežino vadovavimosi, nežino, kas jo laukia po mirties. Jei jo paklaustume, kam jis atėjo į šį pasaulį, jis susimaišytų, nepajėgtų rasti atsakymo, jei jis toliau taip elgsis, niekada nepajaus šio gyvenimo lengvumo, nebent susipažintų su savo Kūrėju.

Šv.Koranas 87:27-30

<O tu, rami siela, grįžk pas savo Viešpatį, Jam maloninga ir patenkinta! Įeik į Mano tarnų draugiją! Įeik į Mano Rojų!>

Jei mes pamąstytume apie žmogaus kovos priežasties paslaptį, mes suprastume, kad žmogus ignoruoja savo ir Visatos Kūrėją. Jis nežino sukūrimo priežasties.

Kadangi Dievas sukūrė kiekvieną žmogų su begalniais troškimais, žemė negali jo pilnai patenkinti. Nesugeba žmogus patenkinti savo norų šioje žemėje.

Jei kas nors pasakytų jam, kad jis tapo vienos Žemės pusės savininku, tai jis atsakytų:

-Aš noriu ir kitos.

Koks bus begalinių norų, kurie liepsnoja žmonių širdyse, rezultatas? Tik nesutarimas, konfliktas ir niekur nuo to nepabėgsi. Mes negalime bėgti nuo tikėjimo Dievu, atmesdami Jį, nepamąstę. Kadangi netikintis galvoja, kad viską, ką jis turi šiame pasaulyje, yra malonumas ir viskuo jis gali pasitenkinti. Jis privalo suprasti, jog visi šie dalykai, šiame pasaulyje, nėra tik begalinis jo norų patenkinimas ir malonumas. Juk jeigu tokių žmonių yra trys milijonai, ir kiekvienas iš jų trokšta būti šio pasaulio savininku, nori valdyti jį savo įsakymais. Neišvengiamai kils konfliktas dėl akimirksniu praeinančio malonumo, troškimo valdyti pasaulį. Šis konfliktas kils namuose tarp brolių, jis bus neišvengiamas tarp kaimų, tarp rajonų, tarp šeimų. Tai yra neišvengiamas konfliktas tarp valstybių, kiekviename šios planetos kampelyje. Tokia yra realybė! Kas negyvena konflikte, gyvena pasiruošęs konfliktui. Ir niekur nepabėgsi nuo netikėjimo šešėlio. Žmogus visada

prisimena mirtį ir galvoja, kad ji gali jam pateikti siurprizą bet kuriuo momentu, jis jaučia, kad gyvenimas trumpas, ir tampa panašiu į išprotėjusį; gobšus žmogus auga šiame konflikte, nežino, dėl ko jis atėjo į šį pasaulį, kas jo laukia po mirties, konkurencinėje tvarkoje stengiasi pačiuoti didžiausią malonumų dalį šiame pasaulyje, prieš tai, kai jo gyvenimas baigsis. Konfliktą skatina pasaulietiški troškimai, jame išnaudojami visi įmanomi ginklai ir gudrybės, nesvarbu, kokie jie purvini ir apgaulingi bebūtų.

Tokia yra realybė! Ir niekur nepabėgsim nuo tikėjimo šešėlio.

Prigimtis (natūra)

Visagalio Dievo paskutinis pranašas Muhammadas (T.J.R.) pasakė:

-Kiekvienas naujagimis gimsta su tikėjimu Dievu, tačiau jo tėvai padaro iš jo žydą, krikščionį ar pagonį.

Pirminė prigimtis (žmogaus natūra) žino tikrą tikėjimą Vienu Dievu-monoteizmą, tačiau sugadinta aplinka subjauroja šią prigimtį. Tokia žmogaus istorija ant šios žemės. Pirminė prigimtis (žmogaus natūra) yra geriausias suformavimas, tačiau sugadinta visuomenė nuleidžia ją į prarają. Žmogus buvo sukurtas ir apdovanotas ypatingomis charakteristikomis, kurios išskiria jį iš kitų kūrinių, šios charakteristikos pakelia jį į aukštesnį lygį.

Tikintis žmogus išsaugo šiuos pranašumus, jeigu išlieka ištikimas savo žmogiškai natūrai, nesugadintai ištvirkusios aplinkos, tai yra ištikimybė savo Kūrėjui.

Jeigu aplinka sugadino jį, tai jis nukrenta nuo šio lygio, iki kurio pakėlė jį Kūrėjas. Žmogaus sielą apgaubia tamsa ir ji praranda tą švarumą, tampa nesugebančia tikėti į Nepasiekiamą Dievą, tada ji linksta į dievybę, kurią galima matyti, pačiupinėti.

Kitu atveju siela pradeda bijoti tos tamsos, kuri krito ant jos švaros, bijo tos prarajos, kuri skiria ją nuo Kūrėjo. Pas ją atsiranda vienatvės jausmas ir ji pradeda ieškoti to, kas gali nuraminti ją, ieško užtarėjo, kuris pakeistų Kūrėją ar priartintų prie Jo (taptų tarpininku tarp jo ir Dievo). Tokia ligota būseną būna pas kai kuriuos žmones, ir tada jie jau nesugeba teisingai priimti ir suprasti realybės. Žmogus papuola į spąstus, kurie vadinami <Vienintelio Kūrėjo neigimas>, tai yra <neišprusimo> bruožas.

Arba, siela papuola į kitą pagonybės rūšį. Tironai, savivaliaujantys ant šios žemės, pavergia sau sielas, kurias apgaubė tamsa, paversdami jas vergais, leisdami ir uždrausdami ne taip, kaip įsakė Kūrėjas, o tarnai paklūsta jiems, laikydami juos viešpačiais, atmesdami Vienintelį Dievą.

Išėjimas iš šios padėties yra tikėjimas.

Tikėjimas, paremtas mokslu. Tikėjimas Kūrėju, Kuris sukūrė viską, kas supa mus, ir tai, ko mes nesugebame matyti.

Tikėjimas Kūrėju, kuris atsiuntė žmonėms instrukcijas ir nurodė jų egzistencijos tikslą.

Nežinodamas Kūrėjo ir Jo nustatyto tikslo, žmogus eina tamsoje.

Nežinodamas gyvenimo tikslo ir išminties, žmogus negali įtikėti į tas vertybes, kurias pakelia žmogų aukščiau gyvūnų pasaulio.

Žvėrių pasaulyje, be alkio numalšinimo instinkto, pagrindinis rūpestis yra kova už gyvybę, kurios procese skirtingos žvėrių rūšys stoja į kovą. Laimi stipriausias.

Stebėjimai ir apmąstymai

Žmogus, žvelgdamas į ką nors, stebėdamas, mąsto. Galvodamas jis eksperimentuoja. Stebėdamas ir mąstydamas žmogus pasisemia žinių, sužino tiesą, kuri buvo užslėpta.

Pavyzdžiui, žiūrėdamas į procesą, kuriame ištirpsta virš ugnies padėtas ledo gabaliukas, žmogus gali pakartoti bandymą, eksperimentuoti iki tol, kol jam taps aišku, įtikinama, kad tai tiesa, nors prieš tai jam buvo nežinoma, kad karštis ištirpina ledą. Jis nusiramina sužinojęs tiesą, kurią išsiaiškino naudodamas protinius sugebėjimus, intelektą.

Pateikiame sekantį pavyzdį, kai žmogus stebi tolyje geru keliu judantį automobilį. Automobilis pasuka į šoną, kada to reikalauja situacija, padidina greitį, kada tai sunku; jis stebi automobilio apšvietimo prietaisus. Apmąstęs žmogus padaro išvadą, kad automobilis yra geros būklės, jo judėjime nemato jokių defektų, nors žmogus nematė automobilio variklio ar kitų detalių. Jis padarė išvadą, kad apšvietimo prietaisai taip pat yra puikios būklės, nors jis jų neapžiūrinėjo iš arti. Žmogus mano, kad vairuotojas rimtas ir inteligentiškas, jis vairuoja automobilį budriai; vairavimas meniškas, jis vairuoja patikliai.

Kai mes matome linguojančias medžių šakas, nuo kurių krenta lapai ir vaisiai be kažkieno pagalbos, mūsų protai padaro išvadą, jog vėjas judina šakas, o atsiskyrusius nuo šakų vaisius ar lapus traukia žemės

traukos jėga, ir jie krenta ant žemės, nors mes nematome nei vėjo, nei žemės traukos jėgos.

Tokiu būdu inžinieriai, daktarai, ekspertai ir žmonija, bandymuose, išradimuose naudoja eksperimentus ir apmąstymus, kurių pagalba supranta tiesos esmę.

Toks metodas vadinamas moksliniu metodu, o dėsniai, kurie sąlygoja, vadinami mokslinių žinių dėsniais.

Tai galima išreikšti tokiais žodžiais:

-Reiškinio stebėjimas ar eksperimentavimas
įjungiant mąstymą, padarius išvadą ir analizę, kas vyko,
prilygsta mokslinei tiesai.

Jei mes stebėtume gamtos dėsnius, ir mūsų protai apmąstytų juos, padarę išvadas, sužinotume mokslinę tiesą.

Tokiu pat būdu mes galime sužinoti tiesą apie Kūrėją. Jei mes pažvelgtume į Kūrėjo poveikį visoje Visatoje ir pamąstytume apie tai, padarę išvadą, atpažintume Jo galią ir neribotumą. Mūsų širdys ir protai nusiramintų šiuo žinojimu.

Mąstantys žmonės! Kūrinių egzistavimas liudija, kad jie-Kūrėjo produktas! Išminties egzistavimas patvirtina, jog kūriniai yra sukurti Išmintingojo! Gyvenimo ir mirties egzistavimas juose liudija, jog Jis-Duodantis gyvybę ir Nustatantis mirtį! Malonės ir gailesčio egzistavimas kūriniuose patvirtina, jog jie-Maloningojo kūriniai! Kontrolės ir apsaugos egzistavimas kūriniuose liudija, jog jie-Kontroliuojančio ir Saugojančio produktas! Nepriklausomybės egzistavimas kūriniuose liudija, jog jie sukurti Nepriklausomo! Vienybės egzistavimas juose patvirtina, jog jie sukurti Vienintelio, Unikalaus Kūrėjo!

Jei mes ištirtume tai, kas mus supa, mes atrastume per apmąstymus ir išvadas Dievo egzistencijos faktą. Taip mes atpažintume Kūrėją.

Šviesa, kuri išsklaido tamsą

- Žmogus, kuris nežino savo Kūrėjo, gyvena tamsoje.

- Jei žmogus nepažįsta Šeimininko, kuris daro su juo ką tik nori, toks žmogus gyvena tamsoje.

- Žmogus, kuris nežino savo sukūrimo ir egzistencijos tikslo, gyvena tamsoje.

- Jei jis neatpažįsta vadovavimosi ir šviesos, kuri atėjo nuo jo Kūrėjo, jis pasilieka tamsoje.

- Žmogus, kuris nežino likimo, į kurį jis eina kiekvieną dieną ir kurį pasieks po mirties, gyvena tamsoje.

- Jei jis nežino gyvenimo kelio, kurį užstojo Dievo pavėsis ir Jo malonė, toks žmogus gyvena tamsoje.

- Žmogus, kuris nežino išėjimo iš tamsumos, pasiliks joje ir niekada neišeis iš jos.

Būtina sužinoti išėjimą!

Jei mąstantis žmogus gerai pamąstytų, pamatytų, jog Visatos Kūrėjas suformavo viską pačiu tinkamiausiu būdu, parinko kiekvienam tam tikrą vietą. Jūs matote-kiekviena vena, kiekvienas žmogaus kūno nervas, kiekviena ląstelė sukurta atitinkamoje vietoje ir atlieka savo funkcijas.

Tas pats vyksta ir su augalais-lapai, šakos, vaisiai ir t.t. Gyvūnai, vanduo, oras, druska, kalnai, naktis, diena, vasara ir žiema, ruduo ir pavasaris, žvaigždės, dangus ir t.t. Šioje sistemoje Kūrėjas kiekvienam nustatė vietą ir funkciją.

Šv.Koranas 87:1-2-3

<Šlovink savo Viešpatį Aukščiausią, Kuris sukūrė ir išlygino, paskirstė ir išvedė.>

Šv.Koranas 20:50

<Mozė pasakė:

-Mūsų Viešpats Tas, Kuris kiekvienai būtybei davė formą (tai yra suformavo) ir davė vadovavimąsi.>

Jei mąstantis žmogus gerai viską apmąstytų, jis suprastų, jog Kūrėjas nepaliko nė vieno kūrinio be tikslo. Žmogus sukurtas tokiu būdu, jog jam reikia oro, be kurio žmogus negali gyventi, Kūrėjas aprūpino jį oru; jam reikalingas vanduo, Kūrėjas parūpino jam vandens; reikia valgio, Jis aprūpino jį valgiu. Žmogus negali egzistuoti be kraujo, kaulų, dantų ir be kitų kūno organų, visa tai buvo sukurta jam.

Kūrėjas sukūrė žmogų ir visa tai, ko jam reikia, kad jis galėtų egzistuoti. Jeigu Kūrėjas neužmiršo net smulkiausių dalykų, kurie reikalingi žmogui, tai abejo Jis nepaliko jo be vadovavimosi šiame gyvenime.

Iš tiesų, žmonėms būtinai reikalinga šviesa, kuri lydėtų juos šiame pasaulyje, išvestų juos iš neišmanymo tamsumos, iš susimaišymo, iš pražūties, iš nerimo, iš abejonių ir visa tai susiję su pagrindiniais gyvenimo, egzistencijos tikslais.

Kai žmogus sukuria kokį nors įrenginį, kartu su juo jis sukuria instrukciją. Jis paaiškina joje įrenginio tikslą, kaip juo naudotis.

Žmogus šiandien gyvena netikėjimo civilizacijoje, pasimetęs ir nesugebantis surasti gyvenimo tikslo. Žmogus išmoko iš civilizacijos kaip reikia gyventi, tačiau civilizacija niekada jam nepasakys, dėl ko jis sukurtas, kam jis gyvena, koks šio gyvenimo tikslas. Modernioji

civilizacija panaši į laivų statybos firmą, kuri puikiai stato ir papuošia laivus bei kviečia žmones plaukti jais; ji paaiškina jiems visas instrukcijas ir vidaus laivo taisykles, pasako, kur yra valgis ir gėrimas, kur miegamasis, kur žaidimai ir t.t. Tačiau kai žmogus paklausia firmos vadovo, kur laivas plaukia, atsakoma:

-Aš nežinau.

Šiandieninė civilizacija mokina žmogų, kaip reikia gyventi, tačiau ji nežino, kam žmogus gyvena! Ji nežino egzistencijos tikslo!

Nėra kito išėjimo iš susidariusios situacijos, iš pasimetimo šiame pasaulyje, nebent susisiektume su žmonių Kūrėju, kadangi Jis Vienas žino, kam sukūrė visa tai, ką mes matome ir tai, kas užslėpta nuo mūsų.

Vienas iš išskirtinių modernios civilizacijos bruožų yra baimingas susirūpinimas, kuris griaua visuomenės ir asmenybės gyvenimus, atveda juos prie savižudybių ir narkotikų vartojimo, ar net prie išprotėjimo. Įtampos ir baimės priežastis yra ramybės nebuvimas, visa tai lydi melas. Žmogus, nieko nesukūręs, teigia esąs visko savininkas, neigiamas tikras Šeimininkas. Tokį žmogų vejasi mirtis, kuri naikina jo viltis ir neša jį į nežinomybę. Tokia miegančio žmogaus dalia.

Mąstantys privalo įsiklausyti į sekančius žodžius, kurie buvo išsakyti mokslininkų ir didžiųjų mąstytojų.

1. Žinomas fizikas Kelvinas pasakė: <Jeigu gerai ir giliai (įdėmiai) pagalvotume, tai pamatytume, kad mokslas priverčia mus tikėti Dievu.>
2. Francis Bekon, įžymus mąstytojas, pasakė: <Paviršutiniški ir elementarūs filosofiniai teiginiai priveda žmogų prie ateizmo, o gilūs,

pilni ir visapusiški filosofiniai teiginiai daro žmogų dievobaimingu ir nuoširdžiu.>

3. Vienas iš biochemijos profesorių pareiškė, jog mokslininkai, kurie tiki (Visatos) Kūrėju, jaučia didį pojūtį, kai kažką naujo išranda. Tai padidina jų supratimą Visagalio Dievo jėgos įtaka kūrinijai.
4. Vienas iš įžymiausių biologų pareiškė viename savo straipsnyje: <Dievo egzistencija yra absoliutus faktas.> Jis pasakė, kad ateistų ir laisvamanių smegenyse yra tamsus taškelis, kuris trukdo jiems matyti visus faktorius. Pvz.: ar gyvas, ar negyvas? Jei kas nors nepripažįsta Dievo egzistavimo, tada visame kame nėra prasmės.
5. Vienas iš žymių Britanijos astronomų pareiškė, jog mokslo sritis plečiasi ir į dienos šviesą išplaukia vis daugiau ir daugiau įrodymų, jog Dievas egzistuoja ir Jis Visagalis, neribotos galios.
6. Vienas iš pačių įžymiausių mūsų epochos mokslininkų, Albertas EINŠTEINAS (1879-1955), tuo pačiu metu buvo religingu žmogumi. Jis tvirtino, jog mokslas negali vystytis atskirai nuo religijos. Jam priklauso šie žodžiai:
-Aš negaliu įsivaizduoti tikro mokslininko, kuris neturėtų gilaus tikėjimo.
Tai būtų galima išsireikšti taip: NEGALIMA TIKĖTI BEDIEVIU MOKSLU.

Einšteinas tvirtino, jog egzistuojanti Visatoje stebuklinga tvarka negalėjo atsirasti atsitiktinai, ir kad mus

supantis pasaulis buvo sukurtas Kūrėjo, kuris turi aukščiausią išmintį.

Einšteinui, dažniausiai laiškuose kalbančiam apie savo tikėjimą Dievu, stebuklingas Visatoje tvarkos egzistavimo charakteris (ar bruožas) buvo išskirtinai svarbus. Visiems gerai žinomi jo žodžiai, jog bedievis mokslas šlubuoja, kuriuose jis išreiškė, kiek neperskiriami, jo nuomone, yra mokslas ir religija.

Einšteinas pasakė: <Kiekvieniame, kuris tiria gamtą, turi gimi tam tikras religinis pagarbumas.> Jis taip pat sakė: <Kiekvienas, kuris rimtai užsiima mokslu, įsitikina tuo, jog gamtos dėsniuose (įstatymuose) egzistuoja tam tikra dvasia aukščiau žmogaus. Dėl šios priežasties mokslas atveda žmogų į religiją.

Einšteino požiūris į mokslą randamas tokiuose jo žodžiuose: <Kai dingsta religinis jausmas, mokslas virsta paprastu eksperimentu be jokio įkvėpimo.>

A.Einšteinas viename iš savo kūrinių taip aprašo gyvasties jėgą, kurią tikintis mokslininkas ima iš religijos: <Aš galiu tvirtinti, kad religinis jausmas turi tam tikrą kosminį šaltinį, moksliniuose tyrimuose tai pergyvenama ypač aštriai. Nėra abejonių, kad ši jausmą stipriausiai jautė pirmieji mokslinių koncepcijų sukūrėjai. Mokslinis racionalus Visatos kūrinijos supratimas suteikia žmogui patį giliausią tikėjimo jausmą. Visatos supratimas, įgytas po daugelio darbo metų, apdovanojo tokiais giliais jausmais Keplėną ir Niutoną. Tie, kas pasilikdavo tik prie praktinių šių mokslų tyrimų, visada ir visur duodavo šiam faktui klaidingą paaiškinimą. Ši intuicija ir įkvėpimas pripildė širdis tik tų, kurie atidavė visą savo gyvenimą mokslui, ir tik tokie žmonės, nežiūrint tūkstančio sunkumų, tęsia savo ieškojimus. Labai teisingai išsireiškė

vienas mūsų amžininkų, kad materialiname amžiuje pačius giliausius religinius išgyvenimus pajuto tie, kurie pirmieji tiesė kelią pozityviam mokslui.>

Kalbant apie tai, jog žmonės, nustatinėdami savo tikslus, turi sieti juos su religinėmis tiesomis, Einšteinas pareiškė: <Tikrą žmogaus egzistencijos (gyvenimo) tikslą nustato religija. Vis dėl to, apie klausimą, kokiomis priemonėmis reikėtų vadovautis šiam tikslui pasiekti, yra ką pasakyti ir mokslui. Tie, kurie trokšta sužinoti tiesą visoje pilnatyje, suteikia mokslui formą, konstruoja jį, įstatydami jį į tam tikrus rėmus. Tačiau mokslo fundamente, jo pagrinduose žymesne dalimi egzistuoja religija. Aš net negaliu sau įsivaizduoti kokio nors mokslininko, praradusio gilų tikėjimą.>

Iš H.Jahjos knygos

<Šv.Koranas nurodo kelią į mokslą>

Šv.Koranas 35:28

<... iš tiesų, bijo ALLAH jo tarnai mokslininkai...>

Mąstantis žmogau, mokslas pripažįsta, jog visa tai, kas supa mus, buvo sukurta Kūrėjo, ir mūsų egzistencija nėra atsitiktinumas, mes sukurti dėl kažkokio tai tikslo, mes privalome surasti tas instrukcijas, kurios buvo gautos nuo Kūrėjo, kitaip nugyvensime gyvenimus ir nesužinosime, kam gyvenome.

Neabejotinas faktas yra tai, kad Visagalis Dievas yra visų žinių šaltinis. Jis sukūrė pasaulį ir žmonių, tik Jis žino visas šio pasaulio paslaptis. Kūriniai gi yra riboti.

Iškyla klausimas, iš kur ir kaip mes gausime instrukcijas, kuriomis galėtume vadovautis šiame pasaulyje.

Šias žinias Dievas pateikė žmonėms per apreiškimą, kurį Dievas pasiuntė Savo išrinktiems pranašams. Pranašų vaidmuo nėra apsiribojimas vien tik gautos informacijos platinimu tarp žmonių. Jie privalėjo tai parodyti kasdienėje buityje, praktiškame gyvenime, privalėjo kviešti į tikėjimo kelią paklydusius, organizuoti tikinčių gretas, kurti visuomenę. Savo misijos įrodymui kiekvienas pranašas buvo apdovanotas tam tikru stebuklu, kad neliktų jo paliudijime jokių abejonų.

Taigi, privalome surasti informaciją, taisykles, įstatymus, kurie buvo siųsti Dievo; ši informacija privalo būti neiškreipta žmonių rankomis.

Mes privalome rasti originalą, kad neliktų jokių abejonų. Turime remtis faktais, įrodymais.

Šventos Knygos

Sakoma, kad Senasis Testamentas yra Dievo žodis. Jame yra aprašyta Mozės (T.J.R.) ir kitų Pranašų butis. Tačiau pažvelkime į Torą istoriniu žvilgsniu. Pilnas Toros tekstas, kuris buvo apreikštas Mozei (T.J.R.), buvo pilnai sunaikintas 6-tame amžiuje prieš mūsų erą užgrobiant Jeruzalę. Taip pražuvo daugelis buvusių Pranašų knygų. 5-tame amžiuje prieš mūsų erą išsilaisvinusios žydų gentys iš Babilono nelaisvės apsigyveno Palestinoje. Pranašas Ezra su kitais išminčiais pradėjo ruošti rinkinį, kuriame buvo įdėta Mozės (T.J.R.) gyvenimo istorija bei izraeliečių genties butis. Visi šie rinkiniai buvo sudaryti išminčių, kurie nesirėmė jokiais patikimais šaltiniais.

Faktas yra tas, kad nė viena Senojo Testamento knyga nėra susijusi su koku nors pranašu, kuriam ji priskiriama. Visos šios knygos buvo iškreiptos žmonių

rankų, perrašytos, pakeista reikšmė. Šį faktą pripažįsta ir patys žydai.

Krikščionybės knygos

Jėzus, Marijos sūnus (T.R.J.), savo tautai perdavė žodinę Evangeliją originale. Apaštalai irgi platino ją žodiniu būdu. Nė viena Evangelijos eilutė nebuvo užrašyta Jėzui būnant gyvam ar iš karto po jo mirties. Jo mokiniai sumaišė pranašo gyvenimą su Evangelijos psalmėmis.

Gimtoji Jėzaus kalba buvo aramėjų kalba. Visos NT knygos parašytos graikų kalba. Nė vienu atveju nebuvo rasta šaltinio, kuris būtų susijęs su Jėzumi (T.J.R.), kad galėtume surikiuoti visą įrodymų grandinę, kad šie žodžiai priklauso Pranašui Jėzui. Iš tūkstančių graikiškų raštų nėra nė vieno, kuris būtų parašytas anksčiau mūsų eros 4-tame amžiuje.

Dauguma jų priskiriami 7-tam amžiui. Iškylo dar vienas klausimas-kas išvertė Evangeliją iš graikų kalbos į lotynų? Kas tai padarė? Niekas nežino. Dėl to mes negalime naudotis šiais raštais, visi jie buvo iškreipti žmonių rankomis. Juk mums reikia originalo.

Buda yra vienas iš reikšmingiausių religinių asmenybių šiame pasaulyje. Jis neatsinešė jokio rašto. Jo pasekėjai niekada netvirtino, kad jam buvo duotas Šventas raštas.

Pasiliko paskutinis pranašas Muhammadas (T.J.R.), po kurio liko Raštas, į kurį nepapuołė žmonių rankų darbo iškraipymas, tai yra, Šv.Koranas išliko originale.

Pranašo Muhammado (T.J.R.) poelgiai, pasisakymai, visos gyvenimo smulkmenos, atskirta nuo Šventos Knygos. Visa informacija gaunama iš paremtų

faktais ir įrodymais šaltiniu. Paskutinis pranašas pranešė visiems, jog tai-Dievo kalba, apreikšta jam, kad žmonės vadovautųsi ja. Tyrinėdami Šv.Koraną, mes patys galime įsitikinti, jog ten nėra tuščiažodžiavimų. Šv.Korane nėra nė vieno žodžio, kuris būtų pridėtas prie apreiskiamos informacijos Pranašui.

Šioje Šventoje Knygoje nėra klaidų.

ALLAH Šv.Korane pasakė (4:82):

<Ar jie nepamąstys apie Šv.Koraną, juk jei jis (Šv.Koranas) būtų ne nuo ALLAH, tai jie jame surastų daug prieštaravimų.>

Po daugelio amžių Šv.Koranas išliko ir pasiekė mus originalo forma.

Nuo pradžios apreiskimo, Pranašas (T.J.R.) diktavo ir skelbė šią informaciją visiems žmonėms. Ji buvo užrašinėjama, paskui tekstas buvo perskaitomas Pranašui (T.J.R.), kad jis patvirtintų, jog užrašyta teisingai. Jis įsakė saugoti tekstą patikimoje vietoje. Pranašas (T.J.R.) nurodinėjo, kurią eilutę kur įrašyti. Tai tęsėsi 23 metus, kol apreiskimas baigėsi.

Nuo pirmų dienų Šv.Korano skaitymas visose maldose buvo privalomas. Tuo laiku arabai turėjo labai gerą atmintį, tad pasekėjai išsimindavo Šv.Koraną mintinai po apreiskimo paskelbimo.

Įrodymai, kuriuos pateikiame sekančiose eilutėse, nekelia abejonių Šv. Korano originalu:

1. Daugelis Pranašo (T.J.R.) pasekėjų žinojo Šv.Korano tekstą mintinai.
2. Tekstas buvo užrašytas raštininkų ir buvo saugojamas nuo Pranašo (T.J.R.) misijos pradžios iki pabaigos.

3. Pagal informaciją, gautą iš patikimų istorinių šaltinių, pasekėjų skaičius paskutinėje Pranašo (T.J.R.) piligrimų kelionėje (Mekkos aplankymas, Hadžo atlikimas) siekė 140.000, kurie žinojo Šv.Korano dalis mintinai, skaitė jį maldos metu.
4. Daugelis jų Šv.Korano užrašytas dalis saugojo pas save, skaitė patikrinimui jas Pranašui (T.J.R.), kad jis patvirtintų teksto teisingumą.

Taigi, šiandieninis Šv.Korano tekstas yra absoliučiai tapatus tam tekstui, kuris buvo apreikštas Pranašui (T.J.R.), o jis perdavė tai žmonijai.

Šv.Korano surinkimas

Pranašas Muhammadas (T.J.R.), būdamas gyvas, labai rūpinosi Šv.Korano užrašymu. Iš karto po apreiškimo, jis sukviesdavo raštininkus ir liepdavo jiems užrašyti gautą informaciją ant to, ant ko galima būtų užrašyti; apreiškimas buvo užrašomas ant gyvulių odos, akmenų ir palmės žievių. Šių užrašinėtojų skaičius siekia 25 pasekėjus. Tačiau kai kurie mokslininkai teigia, kad jų buvo virš 40 asmenų.

Pranašas (T.J.R.) buvo apribojęs raštininkų skaičių ir nustatęs tam tikras užrašinėjimo taisykles. Muslim hadisų rinkinyje perduodama, jog Pranašas (T.J.R.) pasakė: <Neužrašinėkite nieko kito, ką aš sakau, tik Šv.Koraną. Jei kas nors užrašė ką nors kitą, išskyrus Šv.Koraną, tegu nutrina tai.>

Pranašas (T.J.R.) draudė imti su savimi Šv.Koraną, jeigu buvo keliaujama į priešų žemes.

Taip pat Pranašas (T.J.R.) neleido imti Šv.Korano į rankas, jei žmogus nėra rituališkai apsiprausęs.

Po Pranašo (T.J.R.) mirties tapęs kalifu Abu Bakr surinko visus turimus Šv.Korano užrašus bei žmones, kurie žinojo Šv.Koraną mintinai, patikrinimui; jis bijojo, kad vykstant mūšiams daugelis pasekėjų, kurie žinojo atmintinai Šv.Koraną, žus, tad viską surinkę ir patikrinę, Šv.Korano užrašus kalifas paliko saugoti pas save. Visa tai buvo daroma dėl ateities, kad Šv.Koranas išliktų ateinančioms kartoms originalo pavidalu. Po Abu Bakr mirties Šv.Koranas buvo laikomas pas Omar ibn Chattab, po jo mirties užrašus saugojo Omaro dukra Hafsa.

Trečio kalifo Osman metu Islamo religija paplito po visą pasaulį. Daugelis skirtingų tautų priėmė Islamą.

Dėl kalbų skirtumo visur paplito skirtingi Šv.Korano skaitymai. Buvo pradėta baimintis, kad taip gali būti iškreipta Šv.Korano žodžių reikšmė, buvo nuspręsta pasekėjų parašyti nuo originalo keturias Šv.Korano kopijas Kuraiš genties (iš kurios kilo Pranašas) dialektu. Būtent, tam tikromis raidėmis, pagal tam tikras taisykles. Visas kitas kopijas buvo įsakyta sudeginti. Šio darbo tikslas buvo apsaugoti tekstą nuo klaidų, kurios galėjo patekti plečiantis Islamui. Šios kopijos buvo išsiųstos į visas pagrindines to meto islamiškas sostines.

Iki šiol išliko dvi tuo metu parašytos kopijos, kiekvienas žmogus gali pats sulygtinti šiandieninį atspausdintą tekstą su senuoju egzemplioriumi.

Milijonai žmonių šiandien žino Šv.Korano tekstą atmintinai. Būtent tokiu būdu, iš kartos į kartą, iš lūpų į lūpas, perduodamas šios Šventos Knygos tekstas. Jei kas nors kuriuo nors metu būtų bandęs pridėti kažką prie

teksto ar išbraukti iš jo nors vieną raidę, tai žinantys tekstą atmintinai iš karto būtų pastebėję tai.

Šv.Koranas buvo apreikštas arabų kalba, kuri gyvuoja iki šiol. Ši kalba yra 150 milijonų žmonių gimtoji kalba, kuria kalbama nuo Irako iki Maroko. Už arabų pasaulio ribų tūkstančiai žmonių studijuoja ir kalba šia kalba. Arabų kalbos gramatika ir morfologija nepakito. Kas supranta arabų kalbą, gali patys įsitikinti Šv.Korano dievišku stiliumi.

Šv.Koranas-tai ALLAH kalba.

Pranašo asmenybė

Dabar apžvelgsime paskutinio ALLAH pranašo Muhammado asmenybę. Dėl ko jis užima išskirtinę vietą tarp kitų pranašų, kurie gavo nuo ALLAH apreiškimą?

Pasakojimai apie jį, jo pasisakymai, nuosprendžiai, elgesys, dorovinės normos pasiekė mus iš patikimų šaltinių, informacija išliko originale, buvo perduodama iš kartos į kartą, kad visa tai tarnautų žmonėms ir padėtų mums spręsti gyvenimo problemas. Nuo gimimo iki paskutinės jo gyvenimo sekundės šalia Pranašo (T.J.R.) gyveno didelis skaičius žmonių. Visi jie tapo istorinių įvykių liudininkais. Jie klausėsi ir girdėjo Pranašo (T.J.R.) kalbas ir pamokslus. Jie mintinai įsimindavo jo įsakymus ir draudimus ir perdavė tai palikuonims. Mokslininkai, ištyrę viską, pasakė, jog daugiau nei 100.000 žmonių buvo visų šių įvykių liudininkais ir informacijos perdavėjais. Pranašas (T.J.R.) asmeniškai padiktavo savo įsakymus ir liepė juos išsiųsti savo pasiuntiniams, tautoms ir gentims. Taip pat išliko laiškai, kuriais jis kvietė karalius ir

valdovus į Islamą. Tai labai svarbi medžiaga, kuri perduodama iš kartos į kartą.

Šeši labiausiai žinomi jo pasekėjai užsiiminėjo Pranašo hadisų užrašinėjimu. Šie užrašai buvo saugojami.

Po Pranašo (T.J.R.) mirties, apie 50 jo pasekėjų užsiiminėjo buvusių įvykių informacijos surinkimu. Šis darbas buvo atliktas labai kruopščiai. Informacija buvo priimama tik iš patikimų šaltinių, buvo susisteminta. Kad pasakojimas būtų priimtas ir išsaugotas, jis iš anksto turėjo atitikti tam tikrus reikalavimus: pasakotojas turėjo nurodyti šaltinį, iš kurio jis gavo šią informaciją. Visa tai buvo tikrinama. Tokiu būdu turėjo susidaryti visa grandinė (ryšys) perdavėjų, pasiekianti Pranašą, ką jis pasakė kokiu metu. Jeigu šioje grandinėje nebuvo vienos dalies (tai yra vieno perdavėjo), ši informacija prarasdavo savo patikimumą ir buvo pažymima kaip abejotina. Visa informacija privalėjo būti paremta įrodymais, kad neliktų abejonių, kad šie žodžiai priklausė Pranašui Muhammadui (T.J.R.).

Toks informacijos gausumas ir tyrimai išskiria paskutinį Pranašą (T.J.R.) iš visų kitų pranašų.

Mokslininkai, tyrę informaciją, nustatė tam tikrus reikalavimus. Pavyzdžiui, perdavėjas, kuris perdavinėjo žodžius, turėjo būti patikimu, tai reiškia, kad buvo smulkiai tiriama jo biografija, jis buvo stebimas, nustatinėjama jo atmintis. Visa ši informacija buvo užrašyta į knygas ir sudaro visą mokslo sritį. Ji buvo tiriama, rūšiuojama, atrenkama pagal patikimumą. Nė vienos kitos asmenybės biografija nebuvo taip kruopščiai surašyta į tomus, kaip paskutinio Pranašo (T.J.R.) gyvenimo istorija.

Dėl šio fakto kitos religijos pavydėdamos puola ir kaltina šį Pranašą (T.J.R.). Pavydas peraugo į kritiką Islamo atžvilgiu. Kad ir kaip priešai stengtųsi apjuodinti savo pareiškimais paskutinį pranašų Antspaudą, jie privalo žinoti, kad visos jo gyvenimo smulkmenos žinomos ir aiškios.

Mes, studijuodami Islamo religiją, galime gauti smulkiausią informaciją apie Pranašo (T.J.R.) šeimos istoriją, koks jo buvo gyvenimo būdas iki misijos, kaip jis gaudavo apreiškimą, kaip jis kvietė žmones į tikėjimą, koks jis buvo kaip tėvas, kaip uždraudinėjo. Jis buvo karžygiu. Egzistuoja visų susirėmimų užrašai. Jis taip pat buvo puikiu valstybės vadovu, ir tai užfiksuota istorijos puslapiuose. Jis buvo teisėju. Jis vaikštinėjo po turgus ir savo akimis matė, kaip elgėsi pirkliai ir pardavėjai. Jis draudė apgavystes ir neteisingumą. Jis nepaliko nuošalėje nė vienos gyvenimo srities.

Mes, musulmonai, Pranašo Muhammado asmenyje matome didžiausią pavyzdį, kuriuo privalome sekti. Pranašas Muhammadas yra paskutinis Pranašas, po kurio daugiau nebus Pranašų. Paskutinio Pranašo mokslas skirtas visai žmonijai.

Šv.Koranas 34:28

<Tave (Muhammadai) pasiuntėme visoms tautoms, kad praneštum ir įspėtum tačiau daugelis žmonių nežino.>

Pranašas (T.J.R.) parodė tokius dorovinius principus, kurie tarnavo žmonijai. Jis kreipėsi į kiekvieną, nesvarbu, kokios odos spalvos jis būtų, kad ir pačių blogiausių įsitikinimų bebūtų. Islamo religijoje dorovė privaloma visuose gyvenimo srityse. Tai turi būti praktikuojama.

Pranašas (T.J.R.) savo karius mokino kovoti garbingai. Jis paaiškino žmonėms, kad prisiartinti prie Dievo nereikia pabėgti nuo kasdieninių rūpesčių šiame pasaulyje. Jis mokino savo pasekėjus, kad tikras artumas slepiasi darbe, dalyvavime šio pasaulio reikaluose, nežiūrint į tai, kuo žmogus bebūtų: ar teisėju, ar karininku, ar prekeiviu. Moteris ir vyras, jauni ir seni-vienodai atsakingi prieš Dievą visuose darbuose, visose šalyse.

Dorovė, tikėjimas, garbinimas Islame yra neatskiriami nuo ekonomikos, socialinių ir politinių reikalų, karo ir taikos.

Istorijos puslapiai pasakoja mums, jog gyvenę pirmaisiais Islamo dešimtmečiais, plėšikai, priėmę Islamą, tapo gyvybės gynėjais, jie saugojo gyventojų turtą ir garbę.

Pranašas (T.J.R.) parodė pasauliui valdininko pavyzdį. Jis sprendė žmonių problemas sėdėdamas su jais prie vieno stalo.

Mąstantis žmogau, kaip matai, Dievas nepaliko žmogaus vienišo, be vadovavimosi šioje žemėje. Jis apreiškė Savo paskutiniam pranašui (T.J.R.) visa apimančią religiją.

Mokslas ir religija

Būtent, Islamas ir mokslas, yra du neatskiriami vienas nuo kito dalykai. Visais laikais jie lydėjo vienas kitą. Kadangi Islamas apima visas gyvenimo sritis, Šv.Koranas nebijo jokio mokslinio tyrimo, Kūrėjo kalba apima viską. Būtent šioje Knygoje mes rasime vadovavimosi instrukcijas žmonėms šiame gyvenime.

Tikslas

Žmogus, kuris mąsto, užduoda sau svarbiausią klausimą šiame gyvenime: kam mes sukurti? Koks mūsų egzistencijos tikslas? Kas mūsų laukia po mirties?

Be abejonės, į šiuos klausimus gali atsakyti tik Kūrėjas.

Kaip anksčiau minėjome šioje knygelėje, kiekvienas kūrinys ant šios žemės turi tikslą, paskirtį kam jis buvo sukurtas.

Žvėrių pasaulyje didžiausias jų rūpestis, be savo instinktų patenkinimo, yra kova už išlikimą. Šiame procese laimi stipriausias. Žmogus juk skiriasi nuo žvėries. Dievas žmonėms šiame pasaulyje nustatė gyvenime kitą tikslą, kitus kriterijus.

Šv.Koranas 49-13

<O žmonės! Iš tiesų, mes sukūrėme jus vyru ir moterimi, padarėme jus tautomis ir gentimis, kad jūs pažintumėte vienas kitą.>

Iš šių Dievo žodžių mes privalome suprasti, kad Dievas sukūrė žmones ne tam, kad jie kovotų vienas su kitu, o pažintų vieni kitus, tai yra, gyventų šioje žemėje paklusdami Dievui, puoštų šią žemę, naudotųsi tomis dovanomis pagal nustatytas Dievo taisykles.

Šv.Koranas 51:56

<Sukūriau džinus ir žmones kad Mane garbintų.>

Dievas sukūrė viską, ką mes matome ir ko mūsų ribotos akys negali pamatyti. Nustatė kiekvienam tikslą. Į šią viršuje esančią Šv.Korano eilutę įdėta labai plati reikšmė. Mokslininkai ją aiškina taip: žmogus buvo sukurtas ant šios žemės, kad gyvendamas joje būtų

paklusnus savo Kūrėjui, o už savo poelgius gaus atlygį po mirties.

Šv.Koranas 67:2

<(ALLAH) Kuris sukūrė mirtį ir gyvenimą, kad išbandytų jus, kuris iš jūsų yra geriausias pagal darbus, Jis Galingas ir Atleidžiantis.>

Visos anksčiau paminėtos Šv.Korano eilutės susijusios tarpusavyje ir susijusios su žmogaus tikslu šioje žemėje ir po mirties.

Šv.Koranas 91-9:10

<Iš tiesų, taps laimingu tas, kuris savo sielą apvalė ir pralaimės tas, kuris ją subjaurojo.>

Nuoširdus tikėjimas, paremtas mokslu, Vieninteliu Kūrėju, nepriskiriant jam sąjungininkų, yra tas minimumas, kurį privalo vykdyti visi mąstantys žmonės, norintys surasti tiesą.

Islamo religija nereikalauja įtikėti Dievu akiai, toks aklas tikėjimas neatneš žmogui naudos. Dėl to Šv.Korane kreipiamasi į žmones, kad jie mąstyto, tyrinėtų, stebėtų visus procesus, kurie kasdien matomi gyvenime, aplink juos, gamtoje, danguje. Žmogus turi įsitikinti Kūrėjo egzistavimu ir, supratęs, kad tai tiesa, stos į tikėjimo kelią.

Tokiu būdu, iš to gauna naudos pats žmogus. O jei jis neįtikės Kūrėju ir Teismo Diena, praloš jis pats.

Šv.Koranas 17-15

<Kas eina tiesiu keliu, tai tik sau į gera, o kas paklysta, tai paklysta pakenkdamas pats sau...>

Šv.Korane Dievas informavo žmones apie kitą gyvenimą po mirties ir apie Teismo-Atpildo Dieną. Jis įspėjo mus, jog šis žemiškas gyvenimas yra išbandymas žmogui:

Šv.Koranas 18-7

<Mes padarėme tai, kas ant žemės papuošimu jai, kad išbandytume jus, kas iš jūsų geriausias pagal darbus (poelgius).>

Žmogus privalės atsiskaityti prieš savo Kūrėją po šio gyvenimo pabaigos. Šis gyvenimas nėra paprastas žaidimas ir nebuvo sukurtas tiesiog šiaip sau. Kiekvienas žmogus turės atsakyti už tai, kaip jis gyveno, kaip elgėsi šiame gyvenime.

Islamo kvietimas

Islamo pagrindinė formulė yra kreipimasis, kvietimas patikėti:

-Nėra kitos dievybės išskyrus Vieną Dievą, ir Muhammadas yra paskutinis Dievo pranašas ir tarnas!

Islamo priešininkai daro didelę klaidą, kai bando priskirti šią religiją kažkokiai grupei žmonių ar tam tikroms tautoms. Jie spendžia visas įmanomas pinkles, kad tik žmonės nesužintotų Islamo gyvenimo būdo. Kad tik žmogus nestotų į tikrą tikėjimo kelią. Reikia pasakyti, kad kiekvienas žmogus šiame gyvenime turi teisę į Islamą ir gali jį priimti nežiūrint savo įsitikinimų, tautiškumo ar odos spalvos.

Priešininkų mes norime paprašyti, kad jie atkreiptų savo dėmesį į šį neginčijamą faktą. Paskutinis pranašas Muhammadas (T.J.R.), gavęs iš Dievo apreiškimą, 13 metų Mekkoje ir 10 metų Medinoje darė viską, kad įtvirtintų savo pasekėjų širdyse liudijimą, kad nėra kitos dievybės išskyrus Vieną Dievą!

Pranašas (T.J.R.) gyveno dieną ir naktį sekdamas šio kvietimo reikalavimais, ir tai matė visi jo pasekėjai bei priešai. Jis mokino juos, kaip reikia gyventi, sekant šio liudijimo dvasia, kaip reikia visą gyvenimą nugyventi su tikėjimu Dievu širdyje. Jis mokino musulmonus, kaip reikia gyventi susitarime su Dievu. Jis sakė, kad nereikia Kūrėjo pamiršti nė akimirkai, būtina būti kantriems pernešant sunkumus ir kreiptis į Dievą pagalbos. Jis sakė, jog musulmonai privalo kreiptis tik į Vieną Dievą, kad Jis Vienas gali atleisti nuodėmes ir pasigailėti žmonių.

Arabų gyvenime tuo metu šalia pagrindinės pagonybės problemos egzistavo daug kitų problemų, kurios turėjo būti sprendžiamos, privaloma buvo ištaisyti šiuos iškrypimus. Konfliktai tarp genčių liejosi per kraštus, todėl nebuvo vieningos visuomenės. Egzistavo moralės nukrypimas, prievartavimai, vyno vartojimas, azartiniai žaidimai, plėšikavimai. Persai tuo metu buvo užėmę pietinę Arabijos pusiasalio dalį, o romėnai užėmė šiaurinę jos dalį.

Būtų logiška, jei Pranašas (T.J.R.) būtų pradėjęs savo veiklą kaip žmonių vadovas, siekiantis valdžios nuo vidinių problemų sprendimo, būtų bandęs suvienyti visas gentis, sutaikytų jas, paskui pereitų prie nacionalinių problemų sprendimo, bandydamas išvyti persus ir romėnus iš Arabijos teritorijos. Taip pat jis galėjo pradėti savo misiją sprendamas dorovines problemas ir kvieštų apvalyti visuomenę nuo iškrypėliškų supratimų arba spęstų socialines problemas. Tačiau ne!

Dievas pasiuntė Muhammadą (T.J.R.) būtent kaip pranašą, o ne kaip valdžios vyrą. Jis negavo nurodymų nuo Viešpaties pradėti savo veiklą nuo to, nuo ko pradeda

kariniai vadai ar valdžios vyrai, siekiantys sau naudos ir pripažinimo.

Dievas įsakė jam pradėti savo misiją nuo liudijimo ir kvietimo <Nėra kitos jokios dievybės išskyrus Vieną Dievą!>

Iš pat pradžių jis kvietė įtikėti į Vienintelio Kūrėjo egzistavimą, į Dievo reikalavimus. Jis kvietė išauklėti pagal šiuos įstatymus visus, kurie panorėjo atsiliepti į šį kvietimą. Visos kitos problemos buvo sprendžiamos vėliau, jos neliko be dėmesio, tačiau visa tai buvo giliai susiję su liudijimu, kad nėra kitų dievybių išskyrus Vieną Dievą!

Taigi Islamo pradžios faktas sugriauna visus priešininkų tvirtinimus apie kažkokius tai užslėptus tikslus.

Visos anksčiau išvardintos to laiko arabų problemos galėjo būti Paskutinio Dievo pasiuntinio misijos pradžios priežastimi. Tačiau pirmajame šios misijos etape nebuvo pradėta to daryti. Pagal Dievo valią jis pradėjo nuo pamokslo-nėra kitos dievybės išskyrus Vieną Dievą! Kai šie žodžiai užkariavo pirmųjų pasekėjų širdis, ir jie suprato jų reikšmę, įsitikino, kad Šv.Koranas yra Dievo kalba, ir Pranašas Muhammadas yra tikras Dievo pranašas, šio liudijimo sfera pradėjo plėstis, kol neapėmė visų gyvenimo sričių. Visi sprendimai privalėjo būti susiję su giliu tikėjimu ir dievobaimingumu bei atitikti Pranašo (T.J.R.) kvietimą.

Buvo privaloma suprasti, kad viskas, kas buvo daroma kad išspręsti šias problemas, darėsi išskirtinai, kad įtikti Dievui, o ne vardan materialinės naudos. Ir kai kvietimas ir liudijimas įsigaliojo realybėje, žmonija pasiekė didelių laimėjimų.

Po Pranašo (T.J.R.) ir jo pasekėjų atėjo mokslininkai, kurie, viską ištyrę ir išstudijavę, išsaugojo religines, tikėjimo mokslo tiesas originale, pagal Dievo Šventą Knygą ir Pranašo Sunną sukūrė Islamo įstatymų kodeksą.

Islamų Šariatas-pirma pasaulyje teisinė sistema. Ji buvo paskelbta ir realizuota realiame kasdieniniame gyvenime.

Islamų įstatymų tinkamumas apstulbino nemusulmonų įstatymų tyrinėtojus. Jų paliudijimas yra paskatinimas visoms tautoms priimti Islamų įstatymų kodeksą, ir tai vienintelis kelias, išvedantis žmones iš moralinio pakrikimo. Šių ekspertų tvirtinimai sugėdina musulmonus, kurių šalyse nėra įtvirtintas šis kodeksas.

1. Harvardo Universitete 1932m. vienas iš įstatymų profesorių pareiškė, kad progreso kelias Islamų šalyse sudarytas ne aklu Vakarų imitavimu, kada vakariečiai atskyrė religiją nuo valstybės, bet jis pasireiškė religiniu įstatymu, tiek skirtas asmeniui, tiek ir visuomenei. Jis tęsė sakydamas, kad Šariatas turi galimybę plėstis ir patenkinti šiandieninį gyvenimą. Jis pabrėžė, kad problema neslypi Šariato įstatymų nelankstume, bet jo lankstumo neišnaudojime.
2. Pagrindinis įstatymų koledžas Vienoje 1927m. pareiškė, kad žmonija didžiutąsi, jei dabar turėtų tokį žmogų kaip Muhammadas, kuris, nežiūrint savo neraštingumo, prieš 14 šimtmečių pateikė įstatymų sistemą, kuo Europa negali pasigirti.

3. Tarptautinėje konferencijoje 1937m. Hagoje buvo paskelbta, kad Islamo teisė tapo šaltiniu tarptautinei teisei dėl savo tinkamumo.
4. 1952m. Paryžiuje įvyko teisės mokslo savaitė. Ten dalyvavę Prancūzijos teisininkai paskelbė, kad Šariatas tinkamas panaudojimui bet kuriomis aplinkybėmis.
5. Tarptautinės teisės asociacija pripažino M.ibn al Hassan al Šaibani pirmuoju tarptautinės teisės įkūrėju.

Mąstantis žmogau, kaip matai, Islamo religija užbaigta. Ji nepalieka nuošalėje nė vienos problemos. Teisė ir mokslas, tikėjimas ir garbinimas, klausimai ir atsakymai.

Kūrėjas apreiškė šias instrukcijas žmogui, kad jis naudotųsi jomis ir taptų laimingas šiame ir sekančiame gyvenimuose.

Ateistų užsispyrimas

Užsispyręs netikintis niekina tikėjimą ir vadovavimąsi, ar tai dėl savo ambicijų ir interesų jis priešinasi Kūrėjui. Bijo kažką prarasti, jei tikėjimas laimės.

Jis nedvejoja šiame aklame užsispyrime, išgalvoja klaidingus visokio tipo argumentus ir bando sustabdyti žmones, kad jie tik nestotų į tikėjimo kelią. Jei tu juos pakviesi į tikėjimą, tai išgirde tokiu žodžius, puola rėkti:

-Parodyk mums Dievą!

Šie užsispyrę žmonės nori pamatyti Dievą savo ribotomis akimis, bet ar gali jų ribotos akys pamatyti Dievą Kūrėją? Pažiūrėkime į mūsų akių galimybių galią.

-Ar gali akis pamatyti žemės trauką? Atsakymas yra NE.

-Ar galime matyti radijo bangas? Atsakymas yra NE.

-Ar galime matyti visas žvaigždes danguje? NE.

Akis sukurta silpna ir ribota: negali matyti to, kas yra toliau nuo jos. Tai kaip gi žmogus gali pamatyti Dievą? Žmogus sukurtas ribotu. Tai kaip gi kai kurie žmonės tvirtina esą išskirtiniais ir nori save padaryti tarpininkais tarp Kūrėjo ir žmonių. Apgaudinėdami žmones jie apgaudinėja ir save.

Ignoravimas, užsispyrimas, pasididžiavimas jų širdyse ir protuose priverčia atmesti tiesą. Jie nestato sąlygų, kad patikėtų daugeliu dalykų, kurių nemato savo akimis, tačiau kai kalba eina apie tikėjimą Kūrėju, jie nepriima jo. Mokytojai kiekvieną dieną savo studentams pasakoja apie šimtus dalykų, kurių jie negali matyti savo akimis, bet tiki, kad jie egzistuoja.

Panašiai yra kai inžinieriai, daktarai kalba apie dalykus, kurių netikintis nemato, tačiau priima juos net neklausdamas. Jie nemato karščio, tačiau, be abejonės, jis egzistuoja.

Patarimas

1. Žmogus, kuris nori sužinoti tikėjimo tiesą, privalo mokintis šio mokslo pas patikimus šios srities specialistus ir mokslininkus. Privaloma sužinoti, kas buvo Dievo pranašai, įsitikinti jų teisingumu, išstudijuoti paskutinio pranašo Muhammadas (T.J.R.) gyvenimą ir misiją. Privaloma pareikalauti faktų ir įrodymų.
2. Reikia apmąstyti ir išvelgti Kūrėjo galios įtaką danguje ir žemėje visiems kūriniams. Visoje Visatoje egzistuoja Kūrėjo Išmintis.
3. Ignoravimas ir išdidumas šiame darbe žmogui nepadės:

Šv.Koranas 27:14

<Jie ginčijasi ir atmeta tuos ženklus, nors jų sielos įsitikino jų tiesoje...>

Visada atsiras žmonių grupių, kurios nenori išstudijuoti tų įrodymų, kuriuos Kūrėjas padarė aiškiais Savo tarnams.

Šv. Koranas 42:16

<O tie, kurie ginčijasi dėl Dievo, kai kiti atsakė į Jo kvietimą, Viešpaties akyse jų įrodymai niekingi...>

Užsispyrę ateistai kiekvienais amžiais bet kur surasdavo priežasčių, kad nukreipti žmones nuo Dievo kelio.

Šv.Koranas 6:125

<Ir tiems, ką ALLAH nori išvesti į tiesų kelią, Jis atveria krūtinę Islamui, o ką nori nukreipti nuo jo, suspaudžia krūtinę...>

Dievas žino tuos, kurie ieško tiesos ir meilės, Jo malonės. Tokiems Jis praplečia krūtinę žinioms, išvalgumui, mokslui, Islamui

Šv.Koranas 47:17

<Tiems, kurie pasirinko tiesų (teisybės) kelią, Dievas padidins jų teisumą ir apdovanos dievobaimingumu.>

Tikėjimo kelias-tai mokslo kelias.

Šv. Koranas 35:28

<Iš tiesų, bijo ALLAH iš jo tarnų mokslininkai>

Mieli broliai ir sesės!

Tūkstančiai žmonių Europoje ir Amerikoje priėmė Islamą ir tapo musulmonais.

Dauguma šių žmonių inteligentai: inžinieriai, daktarai, mokslininkai. Negalima sakyti, kad padėtis, kurioje dabar atsidūrė Islamo tauta, buvo pritraukiančiu faktoriumi. Ši padėtis greičiau galėjo atstumti juos. Sudomino juos pats Islamas, įdėtas jame teisingumas. Neišprususi visuomenė supyksta ant savo narių, jei jie priima Islamą. Nežiūrint į visas pastangas, per paskutiniuosius šimtmečius bandyta mesti visas pastangas, kad sunaikinti, pasėti neapykantą Islamui. Tačiau ši neišprususi visuomenė neturi galios sustabdyti Islamo! Ne mes vieni tai sakom, apie tai kalba Europa ir Amerika.

Musulmonai privalo prabusti ir imtis atsakomybės. Būtina grįžti prie liudijimo <nėra kitos dievybės išskyrus Vieną Dievą!>

Nuo musulmonų reikalaujam, kad jie grįžtų prie visų Islamo mokslo reikalavimų, būtina vykdyti visas normas. Didžiausias dėmesys turi būti skirtas švietimui ir dorovei.

Turime atversti ne tik Šv.Koraną, bet ir širdis. Jei priimsim tai ir elgsimės atitinkamai, pasieksime rezultatų, jei Dievas panorės.

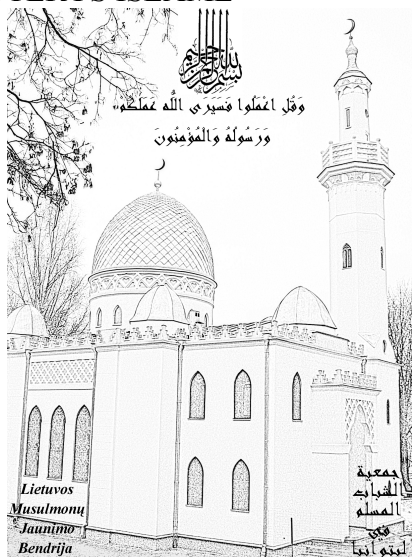
Garbė Dievui pasaulių Valdovui!

IŠLEISTOS KNYGOS:

1. ĮŽANGA Į ISLAMĄ „elektroninė versija“
2. ISLAMO MOTERIS.
(Ko dar geresnio ji laukia?)
3. ŠV. KORANAS IR ŠIUOLAIKINIS MOKSLAS
4. KUR YRA ALLAH?!
5. PASNINKAS ISLAME
6. ISLAMO PAGRINDAI
(Garbinimas Ir Malda Islame)
7. KETURIASDEŠIMT HADISŲ
8. PRANAŠO MISIJOS YPATYBĖS
9. TIKĖJIMO KELIAS
10. ŠV. KORANO DALIES "MARIJA"
(Paaiškinimas) „elektroninė versija“
11. PRANAŠŲ ISTORIJS MAŽIAUSIEMS
12. ŠV. KORANAS YRA DIEVO ŽODIS
13. ŽVILGSNIS Į ISLAMĄ
14. KAS LEISTINA IR KAS DRAUDŽIAMA ISLAME
15. MOTERYS ISLAME
(Lyginant Su Moterimis Žydų-Krikščionių
Tradicijoje: Mitai Ir Realybė)
16. ISLAMAS: DIEVO KELIAS
17. MOKSLINIAI FAKTAI, ATSKLEISTI
ŠLOVINGAJAME ŠV. KORANE
18. BENDRAS ĮVADAS Į ISLAMĄ
19. ATRASTI ISLAMĄ
(Yra Tavo Prigimtinė Teisė)
20. ISLAMO FAKTAI
(Paneigiantys Nepagrįstus Teiginius Prieš Islamą)
21. MUHAMMADAS, DIEVO PASIUNTINYS
(Te Dievas paaukština jo paminėjimą)

IŠLEISTI LANKSTINUKAI:

- KAS YRA ISLAMAS? Visuminis vaizdas
- MUHAMMEDAS: Elgesio pavyzdys naujam tūkstantmečiui
- ŠV. KORANAS: Knyga, kuria galite tikėti
- MOTERYS ISLAME

جمعية الشباب المسلم في ليتوانيا

Lietuvos musulmonų Jaunimo Bendrija

Lithuanian Muslim Youth Society

Totorių g. 6, Kaunas, Lithuania

www.musulmonai.lt

LMYS_1995@yahoo.com

info@musulmonai.lt